a že posléze obžalovaný, převzav místo zodpovědného dozorce, musil svědomitě i plniti povinnosti s touto funkcí spojené, a, pokud mu to bylo znemožňováno tím, že musel pracovati také jako kameník s jinými dělníky, neměl toto místo přijati nebo se ho měl vzdáti.

II.) Obžalovaný Rudolf R. jest podle obsahu spisů obyčejným dělníkem v kamenném lomu, jenž byl povolaným činitelem, t. j. zodpovědným správcem lomu, svým otcem Adolfem R-em, v mladistvém věku asi 18 let vycvičen a poučen, jak se má trhání prováděti, a po více let bez nehody a bezvadně a prostředky mu k tomu danými trhání prováděl. Nelze žádati za těchto zjištěných okolností od něho jakožto obyčejného dělníka, by při provádění práce mu uložené vynakládal nadprůměrnou snaživost a opatrnost záležející v tom, že by měl povinnost, by přezkoumával, zda se snad způsob práce, o němž byl poučen svým představeným, nepříčí v říšském zákonníku uveřejněným předpisům nařízení ze dne 2. července 1877, čís. 68 a ze dne 29. května 1908, čís. 116, jichž se dovolává zmateční stížnost veřejného obžalobce, a tak kontroloval, zda byl správně poučen. Požadavek takové nadprůměrné opatrnosti nebyl by v souladu s předpisem § 335 tr. zák. Provozní řád mohl ovšem býti obžalovanému Rudolfu R-emu podnětem, by se přesvědčil o zákonnosti způsobu trhání, jak je prováděl a jak se mu naučil od otce. Leč v tomto směru není rozsudek stížností napaden. Bylo proto zmateční stížnost státního zastupitelství, opřenou o zmatek čís. 9a) § 281 tr. ř. zamítnouti jako neopodstatněnou.

Čís. 4484.

Ustanovenie § 387 odst. I. tr. p. vzťahuje sa len na rozsudok dotyčne onoho obžalovaného, ktorý sa odvolal, alebo dotyčne ktorého sa odvolal žalobca, a nedáva odvolaciemu súdu možnosť napraviť všetky vady rozsudku prvej stolice, ktoré zakladajú v neprospech ktoréhokoľvek obžalovaného niektorý dôvod zmätočnosti, ktorého treba dbať podľa §§ 384 odst. V., 385 odst. II. tr p. z úradnej povinnosti, jestli okolnosť, tvoriaci dôvod zmätočnosti, nevyskytuje sa u žiadneho z obžalovaných, ktorí sa odvolali, alebo dotyčne ktorých sa odvolal žalobca.

(Rozh. z 5. októbra 1932, Zm III 365/32.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti J. K. a spol., obžalovaným pre zločin krádeže a j., na základe verejného pojednávania o opravnom prostriedku generálneho prokurátora podľa § 441 tr. p. takto sa usniesol: Opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanému generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p., sa vyhovuje a vyslovuje sa, že pravoplatným rozsudkom vrchného súdu v Bratislave zo dňa 16. júna 1932, č. j. To I 149/32 — 90 — pokiaľ ním bol dotyčne obžalovaného O. D. z dôvodu zmätočnosti podľa § 385 čís. 1 b) tr. p. zrušený rozsudok súdu prvej stolice čo do kvalifkácie trestného činu tohoto obžalovaného podľa § 338 tr. zák. a v dôsledku toho aj čo do trestu — bol porušený zákon v ustanovení § 387-I. a IV. odst. tr. p. Rozhodnutie toto nemá pre strany účinku.

Dôvody:

Rozsudkom krajského súdu v Ružomberku zo dňa 16. februára 1932 č. j. Tk V 262/31-75 bol obžalovaný O. D. uznaný vinným zločinom krádeže podľa §§ 333 a 338 tr. zák. a § 48 tr. nov. (v znení § 1 zák. čís. 31/1929 Sb. z. a n.) a odsúdený podľa 2. sadzby I. odseku § 49 tr. nov. (v znení § 1 zák. čís. 31/1929) s použitím § 92 tr. zák. do žalára na 10 mesiacov ako k trestu hlavnému a k príslušným trestom vedľajším. Po vynesení tohoto rozsudku osvedčil sa podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný O. D., že »je spokojný« a štátny zástupca, že »ohľadne obžalovaného O. D. je s rozsudkom spokojný«. Týmto osvedčením vzdali sa tak verejný žalobca ako aj obžalovaný práva odvolania a krajský súd vyhlásil preto usnesenie, že rozsudok dotyčne obžalovaného O. D. je pravoplatný a vykonateľný (§ 494-II tr. p.). Spisy boly potom predložené vrchnému súdu v Bratislave ako odvolaciemu súdu následkom odvolaní, podaných obžalovanými J. K. a S. B. ako aj štátnym zástupcom v neprospech týchto dvoch obžalovaných. Po odvolacom hlavnom pojednávaní, vyniesol vrchný súd v Bratislave rozsudok, ktorým — okrem iných zmien — zrušil rozsudok prvej stolice z dôvodu vecnej zmätočnosti podľa § 385 čís. 1 b) tr. p. z úradnej povinnosti, čo do kvalifikácie trestného činu obžalovaného O. D. podľa § 338 tr. zák., túto kvalifikáciu pominul, zrušil následkom toho prvý rozsudok aj vo výroku o treste a odsúdil obžalovaného O. D. na základe § 49 odst. I. vety 1. tr. nov. s použitím § 91 tr. zák. do žalára v trvaní 8 mesiacov ako k trestu hlavnému a k príslušným trestom vedľajším. V dôvodoch svojho rozsudku zisťuje vrchný súd, že obžalovaný O. D. bol raz odsúdený pre prečin bezprávneho privlastnenia podľa § 365 tr. zák. a iba raz pre prečin krádeže podľa § 333 tr. zák., takže kvalifikácia podľa § 338 tr. zák., nie je daná, a keď súd prvej stolice napriek tomu ju vyslovil, zavinil na škodu obžalovaného dôvod vecnej zmätočnosti podľa § 385 čís. I. b) tr. p., pre ktorý bolo treba z povinnosti úradnej rozsudok prvého súdu čo do tejto kvalifikácie zrušiť a ju pominúť.

Hoci toto rozhodnutie vrchného súdu neľze označiť za mylné čo do jeho merita, je mylné po formálnej stránke, lebo vrchný súd k takému rozhodnutiu nebol oprávnený a prekročil ním obor svojej pôsobnosti. Podľa ustanovenia § 387-I. tr. p. obmedzuje sa preskúmanie rozsudku prvej stolice odvolacím súdom len na to opatrenie rozsudku, ktoré bere odvolanie v odpor, vynímajúc prípady zmätočnosti, ktoré treba brať v úvahu z úradnej povinnosti (§ 384-V. a § 385-II. tr. p.). Toto ustanovenie neľze vykladať tak, ako by odvolací súd bol povinný — a oprávnený — z úradnej povinnosti napraviť všetky vady rozsudku prvej stolice, ktoré zakladajú v neprospech ktoréhokoľvek obžalovaného niektorý dôvod zmätočnosti, ktorého treba podľa § 384-V. a § 385-II. tr. p. dbať z úradnej povinnosti, ale vzťahuje sa len na rozsudok dotyčne toho obžalovaného, ktorý sa odvolal. Plynie to zrejme z ustanovenia § 387-IV. tr. p., podľa ktorého len na základe okolnosti, prospešnej pre obžalovaného, ktorý sa odvoláva, vyskytuje-li sa ona aj dotyčne iného obžalovaného, môže byť zrušený rozsudok aj v prospech onoho druhého obžalovaného, hoci tento odvolania nepoužil. Je-li preto rozsudok dotyčne

obžalovaného, ktorý sa vôbec neodvolal a dotyčne ktorého sa neodvolal ani žalobca (§ 387-II. tr. p.) postihnutý zmätočnosťou, ktorej treba ináč dbať z úradnej povinnosti, avšak okolnosť, ktorá túto zmätočnosť tvorí, nevyskytuje sa u žiadneho z obžalovaných, ktorí odvolanie podali, alebo dotyčne ktorých podal odvolanie žalobca, nemôže odvolací súd učiniť nápravu, lebo rozsudok ten je pravoplatný a prípad § 387-IV. tr. p. nie je daný. V prípadoch takých mohol by omyl súdu prvej stolice napraviť len najvyšší súd na základe zmätočnej sťažnosti pre zachovanie právnej jednotnosti, podanej podľa § 441 tr. p. generálnou prokuratúrou. V súdenom prípade sa dôvod zmätočnosti, zistený vrchným súdom dotyčne pravoplatne odsúdeného O. D., nevyskytol u žiadneho z obžalovaných, ktorí odvolanie podali, takže tu nebol prípad § 387-IV. tr. p. Zrušil-li teda vrchný súd rozsudok dotyčne O. D. z úradnej povinnosti, porušil zákon v ustanovení § 387-I. a IV. tr. p. Bolo preto treba vyhoveť opravnému prostriedku pre zachovanie zákona, podanému generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p. a vytýkajúcemu toto porušenie zákona. Rozhodnutie toto nemá účinku pre strany, lebo porušenie zákona sa nestalo v neprospech obžalovaného.

Čís. 4485.

Oprava mylného označení a mylného právního podřadění trestného činu, jímž obžalovaný uznán vinným, vybočuje z mezí § 270 posl. odst. tr. ř. a jest proto nepřípustná.

(Rozh. ze dne 7. října 1932, Zm I 701/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Postupem okresního soudu v Kaplici, jímž rozsudek ze dne 4. ledna 1932, vydaný proti Františku Sch-ovi pro přestupek podle § 32 zbroj. pat. byl opraven, byl porušen zákon v ustanovení § 270 tr. ř.; postup ten se zrušuje; zároveň se uznává, že oním rozsudkem v jeho původním doslovu, podle něhož byl František Sch. uznán vinným přestupkem podle § 32 zbr. pat. a odsouzen do vězení na 8 dní a zbraň byla prohlášena za propadlou, byl porušen zákon v ustanovení § 32 zbr. pat.; rozsudek se zrušuje v celém obsahu a nařizuje se odstoupení věci příslušnému politickému úřadu. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

důvodech:

U okresního soudu v Kaplici bylo podáno trestní oznámení na Františka Sch-a pro přestupek, jehož se prý dopustil tím, že nosil loveckou pušku, nemaje zbrojního pasu. Rozsudkem ze dne 4. ledna 1932, podle jeho původního doslovu byl odsouzen pro přestupek § 32 zbroj. patentu, spáchaný tím, že v čase před 28. listopadem 1931 měl loveckou pušku, tedy zbraň, aniž k tomu měl povolení, do vězení na 8 dnů bezpodmínečně; zbraň, lovecká puška, prohlášena za propadlou. V důvodech rozsudku jest uvedeno, že se rozsudek zakládá na trestním oznámení a na